

BONTA JÁNOS

1921–2018

www.meonline.hu

● 97 esztendő korában elhunyt Dr. Bonta János építészettörténész, prof. emeritus, a Tudomány Doktora, Ybl-díjas építész-teoretikus, építészeti író. 1950-ben szerezte építészmérnöki diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetemen. Húsz éven át a Weichinger Károly által vezetett tanszéken tervezést tanított. Harminc éve tart előadásokat a kortárs építésről a BME Építészettörténelmi és Elméleti Intézetében. Számos kritikája, elméleti-esztétikai tanulmánya jelent meg, több könyvet is írt.

Impozáns publikációs listája 1950-nél kezdődik és 2015-ig tart. Utolsó könyve, *A magyar építészeti egy kortárs szemével, 1945–1960* 87 éves korában, 2008-ban jelent meg. Előző, rendkívül alapos és átfogó korszakmonográfiája *Modern építészet 1911–2000* címmel látott napvilágot. Az erről szóló elemzésében Szentpéteri Márton írt: „...A modern építészet hősora idején, 1921-ben született professzor, aki vitathatatlanul a modern igézetében alkotott fiatalabb korában – könyvet írt például az építészet és tömegtermelés kérdéséről (1963), Ludwig Mies van der Rohe-ről (1974) vagy a Skidmore–Orwings–Merill alkotta SOM-ról (1982) –, lelkiismeretes odaadással, sok kortársát megszégyenítő éleslátással beletanult ugyan a posztmodern diskurzus játékszabályaiba, és értően alkalmazza is azokat, ám a modern kitartó híveként bátran fogalmazza meg a

posztmodern intermezó jellegét, és teszi a modernség befejezetlen programjának folytathatóságát tankönyve alapulvé. Bonta professzor hosszú évtizedek tapasztalatán alapuló bölcsessége kifejezetten üdítően hat a hazai intellektuális élet jó néhány szereplőjének nyelvhasználatára...” Bonta János munkássága egyetemi oktatóként és építészettörténészként egyaránt nagy hatással volt a következő generációkra.

Götz Eszter

A RAJZ EREJE Kiállítás a MOME Építészeti Intézetének rajzi anyagából

FUGA, 10. 08. – 22.

www.meonline.hu

FOTÓK: SZEMERÉY BENCE

● A FUGA Trezor termék fekete falai között nyílt meg a MOME Építészeti Intézetének rajzi kiállítása. A rajzi kurzusok több éves termése látható a kiállításon, több évfolyam diákjainak munkái kaptak helyet, közöttük tanáraik egy-egy képe is felbukkan. A munkák technikai és tematikai szempontból is sokfélek. Hol vázlatfüzeteket láthatunk, hol építészeti skicceket, formatanulmányokat, pasztelképeket, tájképeket, tér tanulmányokat: az építészeti gondolkodás leképezéseit. A szabadkézi rajz az építészet folyamatának origója. Mezei Árpád építészetelmélete az építészeti tervet totalitásként értelmezi, a skicc, a vázlat az, ami konzerválja az originális gondolatot, a tervező kiindulópontját. A kiállítás láttán arról is meggyőződhetünk, hogy az építészeti rajzoknak önálló művészeti értéke van, szinte a megépült épület lelkét hordozzák.

Zsoldos Anna**KÖZÖS MODERN?****20. századi középületek Győr-Moson-Sopron Megyéből**

2018. 10. 12. – 11. 08.

www.meonline.hu

FOTÓK: MEZŐSI KRISTÓF

● A Győr-Moson-Sopron Megyei Építész Kamara folytatja a megye 20. századi építészeti örökségét bemutató kiállítássorozatát. A templomok (2014) és a lakóépületek (2016) után most a kiemelkedő (világi funkciójú) középületek kerülnek sorra. A válogatás a harmincas évek elejéről indul, amikor a modern forma- és téralkotás megjelenik a régióban, míg a végpontján a szocializmus éveinek utolsó, nagy léptékű fejlesztései állnak.

A tárlat a kérdéssé formált cím közös megválaszolására is hív: mennyiben váltak ezek a középületek maradvány, közös építészeti értékeinkké? Mennyire álltak ki az idő próbáját, mennyire ismerjük fel ma az értékeiket? Törekszünk-e megőrzésükre, vagy inkább átlépünk rajtuk, és újakat építünk? Közvetett módon az építészeti kifejezés és az alaprajzi szervezés alapján azt is vizsgálhatjuk, mennyire és mikor szolgál egy-egy épület(típus) egyfajta ideológiát, vagy mennyiben általános érvényű a formálása.

A téma rendkívül szerteágazó; számtalan példa közül válogathattunk. Végül mintegy hatvan épületet mutatunk be, amelyeket funkcióik szerint hét egységre osztottunk. A válogatásnál nem a teljességre törekedtünk, hanem arra, hogy az egyes tematikákon belül egyfajta áttekintést adjunk jellegzetes példák segítségével. Mindezt fekete-fehér, archív képek és (erre az alkalomra készült) színes felvételek segítségével, amelyeket tervek, makettfotók egészítenek ki, sőt több

eredeti, a hatvanas években készült, és mostanra felújított, nagyméretű makettet is bemutatunk.

Szervező: Győr-Moson-Sopron Megyei Építész Kamara, kurátor: Hartmann Gergely

Forrás: moderngyor.com**ORSZÁGOS FŐÉPÍTÉSZI KONFERENCIA**

Kaposvár, 2018. 08. 22 – 24.

www.meonline.hu

AZ ÉV FŐÉPÍTÉSZÉ DÍJ IDEI DÍJAZOTTJAI, FOTÓ: IFJ. LŐRINCZ FERENC

● *Építészet – Közösség – Közélet* címmel Kaposvárott tartották az idei, sorrendben XXIII. Országos Főépítészeti Konferenciát. A háromnapos rendezvény előadásai és szekcióülései a főépítészek aktuális feladatai mellett a városmarketing, városarculat, a várostervezés és a közösség közötti kommunikáció témáját járták körül. A konferencia vándorzászlaját Kaposvár város részéről Dér Tamás alpolgármester és L. Balogh Krisztina főépítész adta át a jövő évi helyszín, Tihany község képviselőinek, Varró János alpolgármesternek, Salánki Sándornak a Tihanyi Borrend elnökének és Bujdosó Judit főépítésznek, Salamin Ferenc, az Országos Főépítészeti Kollégium elnöke jelenlétében.

A konferencián átadták 2000-ben alapított Év Főépítészé Díjat is, amely évente két kategóriában adományozható elismerés. Az Év Főépítészé Díjat aktív főépítész, míg a Főépítészeti Életmű Díjat a szakmáját hosszú ideje gyakorló, illetve nyugdíjba vonult kiváló főépítész kapja. 2018-ban főépítészeti életmű-díjat Mészáros János okl. építészmérnök, Jász-Nagykun-Szolnok megye önkormányzati főépítésze több évig Hajdú-Bihar és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye önkormányzati főépítésze kapott. Az Év Főépítészé díjat Bánkúti Melitta, Barcs város főépítésze, valamint Öveges László, Kecskemét megyei jogú város főépítésze kapta.

Forrás: Országos Főépítész Kollégium